

Міністерство освіти та науки України
Сумський державний університет
Медичний інституту

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ТЕОРЕТИЧНОЇ ТА ПРАКТИЧНОЇ МЕДИЦИНИ

Topical Issues of Clinical and Theoretical
Medicine

Збірник тез доповідей
IV Міжнародної науково-практичної конференції
Студентів та молодих вчених
(Суми, 21-22 квітня 2016 року)

ТОМ 2

Суми
Сумський державний університет
2016

ВПЛИВ НЕЙРОЛЕПТИЧНОЇ ТЕРАПІЇ НА ДІЯЛЬНІСТЬ СЕРЦЕВО-СУДИННОЇ СИСТЕМИ

Мудренко І.Г. к.м.н., асистент кафедри нейрохірургії та неврології СумДУ, Боднарашек О.І. лікар Сумський обласний клінічний психоневрологічний диспансер

Більшість нейролептиків блокують центральні та периферичні альфа1-адренорецептори, холінорецептори. Серед можливих побічних ефектів з боку серцево-судинної системи: ортостатична гіпотензія, тахікардія, шлуночкова аритмія, порушення серцевої провідності. Метою дослідження є реєстрація порушень діяльності серцево-судинної системи у хворих, які отримують нейролептичну терапію за допомогою методів електрокардіографії (ЕКГ) (DX complex) та реоенцефалографії (РЕГ) (апарат Regina). Обстежено 70 пацієнтів під час лікування в Сумському обласному клінічному психоневрологічному диспансері хворих на шизофренію, шизотипові розлади - F20-F29. Для дослідження відібрані молоді люди без хронічної соматичної патології, під час загострення основної психіатричної патології. За результатами ЕКГ встановлено, що у 30% обстежених реєструвалась вікова норма, 70% мали порушення. Перше місце (50%) займають порушення ритму (подовження інтервалу Q-T, синусова аритмія, синусова тахікардія, синусова брадикардія, міграція провідника ритму, екстрасистолії, передсердні ритми). На другому місці (25%) зміна процесів реполяризації міокарду (метаболичні, ішемічні), гіпертрофія лівого шлуночку спостерігалась у 8% пацієнтів, порушення провідності у вигляді непрямой блокади правої ніжки пучка Гісса мали 10 %, атріовентрикулярної блокади - 2% респондентів. За результатами РЕГ у 60% зафіксовано зниження пульсового кровонаповнення судин. Тонус судин підвищений у 55%, знижений у 12%, ангіодістонію за змішаним типом мали 14% хворих, нормальний тонус судин головного мозку - 19%, у 81% пацієнтів зареєстровано порушення венозного відтоку. Очевидно, що хворі на шизофренію та шизотипові розлади внаслідок побічної дії нейролептиків мають відхилення у діяльності серцево-судинної системи, порушується метаболізм та живлення стінок судин, кровообіг, і як наслідок формується когнітивний дефіцит. Отримані дані необхідно враховувати з метою корекції виявлених порушень та рекомендувати лікарям виважено підходити до вибору нейролептика з урахуванням спектру побічних дій та супутньої соматичної патології. До комплексу лікування хворих на шизофренію необхідно включати препарати з нейротрофічною дією, ноотропи, вітаміни групи В.

АНАЛІЗ ЗЛОЧИНІВ ПРОТИ СТАТЕВОЇ СВОБОДИ ТА НЕДОТОРКАНОСТІ ОСОБИ ЗА 2013-2015 рр. В М. СУМИ

Мудренко І.Г. к.м.н., асистент кафедри нейрохірургії та неврології, курс психіатрії, наркології та мед. психології СумДУ, Одарченко О.П. голова АСПЕК, Сумський обласний клінічний психоневрологічний диспансер

Сексуальні злочини відносяться до тяжких і кваліфікуються, згідно КК України, як злочини проти статевої свободи та недоторканості людини. По даним амбулаторної судово-психіатричної експертної комісії Сумського обласного клінічного психоневрологічного диспансеру за період 2013-2015 рр. встановлено наступне. Частота сексуальних злочинів, від загальної кількості експертиз по кримінальним справам, становила: в 2013 році – 14 випадків (2,94%±0,77%); в 2014 році - 6 (1,42%±0,57%); в 2015 році - 8, що становить 1,64%±0,58% відповідно. Найбільш поширеним є звалтування (ст. 152) (32,1%±8,99%); на другому місці - розбещення неповнолітніх (ст. 156) (25,2%±8,33%); статеві зносини з особою, яка не досягла повноліття (ст. 155) (14,3%±6,73%); насильницьке задоволення статевої пристрасті неприродним шляхом (ст. 153) (3,57%±3,57%). Переважно правопорушники (96,4%±3,57%) мали гетеросексуальну орієнтацію, лише в 1 випадку (3,57%±3,57%) мав місце гомосексуальний контакт. У 15 з 28 (53,6%±9,6%) обвинувачуваних не діагностовано будь-якого психічного захворювання, у чотирьох осіб (14,3%±6,73%) встановлено розлади особистості та поведінки (F60...), у п'яти (17,9%±7,37%) легку розумову відсталість (F70...), у одного (3,57%±3,57%) – розлади настрою (маніакальний епізод). Троє обстежених (10,7%±5,95%) мали хронічне психічне захворювання у формі шизофренії (F20...), з них